

FITOTERÁPIA

A Földön mintegy 50 000 olyan növényfaj található, amely annyi hatóanyagot tartalmaz, hogy gyógynövényként is alkalmazható lehet. Őseink még ösztönösen figyelték, keresték azokat a növényeket, amelyekkel - tapasztalati úton - betegségüket meg tudták gyógyítani. A kémiai tudomány fejlődésével mára ezeknek a növényeknek a hatóanyagait is ismerjük, vagy előbb-utóbb megismerhetjük, így azokat gyógyhatásuk alapján hatóanyag-elv szerint is el tudjuk különíteni egymástól. Az így kialakult ún. hatóanyag elvű növényterápiát nevezzük fitoterápiának.

A növényekben megtalálható különböző hatóanyagok más-más betegségek ellen hatnak. Egy-egy (gyógy)növény fő hatóanyaga mellett számos mellékhatóanyagot is tartalmaz. Ezek az ún. mellékhatóanyagok, felerősítik és kiszélesítik a fő hatóanyag hatását (szinergia törvénye). Ezáltal lesz egy adott növényből elkészített gyógytea hatása szélesebb spektrumú, mint az ugyanazon növényből izolált vegytiszta hatóanyag egymagában. Ha pedig azonos gyógyhatású, de különböző gyógynövényeket célszerűen keverünk össze (gyógynövenytársítás), akkor erősebb hatást érünk el, mintha a keverékben szereplő gyógynövényeket külön-külön alkalmaznánk (Bürghi törvénye). A fitoterápiában tehát akkor járunk el helyesen, ha a gyógynövények okszerű összeállításán belül maximálisan kihasználjuk mind a szinergia, mind pedig a Bürghi törvény adta lehetőségeket.